

Απόστολος Λ. Πιερρής

Η Φαυλοκρατία, οι Ξένοι και Εμείς

Το Καθεστώς Κατοχής στην χώρα βυθίζεται στα απόβλητα της Ιστορίας.

Η ριζική διάσταση Καθεστώτος και Κοινωνίας στην Ελλάδα ήταν δεδομένη. Το «Σύστημα» της Φαυλοκρατίας και οι δημιουργοί έχουμε μονίμως αντιδιαμετρικά συμφέροντα. Το καινούριο είναι ότι η βαθύτατη διαχρονική κρίση της Νέας Ελλάδας, η συμφορά του ΝεοΕλληνικού Κράτους, ξέσπασε σε αποκορύφωση σαν τσουνάμι ακριβώς τότε και εκεί που η Ηγετική Αναξιοκρατία πίστευε ότι είχε επιτύχει τους στόχους της. Σαν αρχαία τραγωδία, δόξα τω Θεώ! Εκεί που ήσαν σίγουροι ότι μας είχαν δέσει για καλά με τα Ευρωπαϊστικά μαλακά, τους ήλθε κατακέφαλα.

Το πραγματικό πρόβλημα που έχουμε σαν Κοινωνία των Δημιουργών δεν είναι πώς να σώσουμε τη «Νέα Ελλάδα». Αντιθέτως θέλουμε να την ξεμαγαρίσουμε. Το πραγματικό πρόβλημα είναι πώς θα χρησιμοποιήσουμε την τερματική κρίση για να ξεπατώσουμε το άχρηστο Καθεστώς με τις λιγότερες όμως δυνατές παράπλευρες ζημιές στην Κοινωνία. Για να μπορέσουμε επιτέλους να στήσουμε εξ αρχής το κατάλληλο Ελληνικό πλαίσιο δημιουργίας. Ο στόχος μας δεν είναι να αποφύγουμε την καταστροφή, η οποία άλλωστε έχει κατ' ουσίαν συντελεστεί – απλώς ξετυλίγεται τώρα το δράμα στις συνέπειές του. Ο στόχος μας είναι να μετατρέψουμε τον όλεθρο σε δημιουργική καταστροφή. Και δημιουργική καταστροφή είναι η καταστροφή του Καθεστώτος Συστήματος και μια τελείως Νέα Ελληνική Αρχή.

Ας είναι ευλογημένη η κρίση. Το Καθεστώς αναγκάστηκε να δείξει τον πραγματικό χαρακτήρα του. Το βασικό: είναι φαυλοκρατικό. Είναι ανίκανο να χειριστεί τη γαλήνη, όχι τη θύελλα! Σε πρώτη συνέπεια, λόγω ανικανότητας είναι διεφθαρμένο – η εντιμότητα είναι θέμα ικανότητας! Ο δημιουργός δεν θέλει προστασία, απαιτεί μόνο και μόνο ένα σωστό, ουδέτερο, κοινό πλαίσιο ανταγωνισμού. Η αριστεία θέλει και προϋποθέτει ελευθερία, απεχθάνεται την «πελατεία» και το σιχαμερο αλισβερίσι της διαπλοκής. Σε δεύτερη συνέπεια, λόγω ανικανότητας και διαφθοράς, το Καθεστώς είναι εθελόδουλο. Το λένε μόνοι τους οι πρόστυχοι: θέλουν κοινή Ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, κοινή εξωτερική πολιτική, κοινό στρατό αν ήταν δυνατόν, δηλαδή απεμπόληση της Εθνικής Ανεξαρτησίας και Κυριαρχίας. Σε τρίτη συνέπεια, λόγω ανικανότητας, διαφθοράς και εθελοδοουλίας, το Καθεστώς είναι Καθεστώς Εθνικής Μειοδοσίας. Τα δίνει όλα για να συνεχίσει να υπάρχει και να μας καταδυναστεύει.

Η ΝεοΕλληνική Φαυλοκρατία είναι ανίκανη, διεφθαρμένη, εθελόδουλη, μειοδοτική. Αυτή

είναι η Ηγετική Αναξιοκρατία του Καθεστώτος, που έγινε πάλι τώρα (κατά τη συνήθειά του) Καθεστώς Κατοχής στη χώρα, δείχνοντας το αληθινό πρόσωπό του.

Αυτά ήταν γνωστά στους δημιουργούς και το αλάνθαστο ένστικτο των μεγάλων αριθμών τα είχε νοιώσει και δρούσε ανάλογα. Η παρούσα μεγακρίση έκανε ώστε το ένστικτο της κοινωνίας να γίνει βεβαία συνείδηση. Αλλά υπάρχει μια ακόμη πολύ σημαντική, και συμπληρωματική, εξέλιξη στην τρέχουσα συγκυρία, μια εξέλιξη αποφασιστικής σημασίας. Η πάσα αλήθεια για το Καθεστώς της χώρας έχει γίνει γνωστή στο εξωτερικό σε μια στιγμή που η διατήρησή του γίνεται όλο και περισσότερο βάρος και ζημιά στους διεθνείς συσχετισμούς. Και εξηγούμαι.

Στην ιστορία Καθεστώτα ξένα προς το πνεύμα της κοινωνίας τους και χωρίς ουσιαστικά ερείσματα σε αυτήν αναγκαστικά καταλήγουν σε έναν φαύλο κύκλο ανικανότητας, αναξιοκρατίας, διαφθοράς και φαυλοκρατίας. Δεν μπορούν να βασιστούν στα αξια άτομα, τους δημιουργούς της κοινωνίας, γιατί θα χάσουν τον έλεγχο της εξουσίας. Οπότε επιχειρούν να διαφθείρουν και ευνουχίσουν την κοινωνία για να μειώσουν την αντίδραση στην καταπίεση που ασκούν – καταπίεση πολιτιστική (πιθηκισμός του ξένου), οικονομική (παρασιτισμός των ηγετικών ομάδων) και πολιτική (διαπλοκή και νοοτροπία του «μαντριού» υπό την κίβδηλη ιδεοληψία της «εθνικής ενότητας»).

Αλλά οι μεγάλοι αριθμοί παραμένουν υγιείς ως ένα φυσικό δεδομένο. Ακόμη και αυτοί που εμπλέκονται αμεσότερα στο φεουδαρχικό ολιγαρχικό σύστημα προστασίας, διαπλοκής και διαφθοράς, όχι ως κύριοι παράγοντες αλλά ως «πελάτες» (ανεξάρτητα κοινωνικού ρόλου, βιομήχανοι, βιοτέχνες, μεσαίοι και μικρομεσαίοι επαγγελματίες, εργάτες, αγρότες), κατά βάθος περιφρονούν και μισούν το Σύστημα της Φαυλοκρατίας. Του το χρωστάνε ότι τους εξαθλιώνει ηθικά με όση υλική φούσκα ευημερίας και να τους γεμίζει, αφού από δημιουργούς τους κάνει εξαρτηματικούς. Και βασικά οι μεγάλοι αριθμοί δεν συνεργάζονται με το Καθεστώς. Δεν δουλεύουν αποτελεσματικά και δεν πληρώνουν φόρους. Οι δημιουργοί δεν βοηθούν ένα Καθεστώς που δεν αφήνει να λειτουργήσει ο μέγας φυσικός νόμος της ορθολογικής κατ' αξίαν κατανομής ρόλων και πόρων. Έτσι συμβαίνει η πλήρης ρήξη των δεσμών μεταξύ Καθεστώτος και Κοινωνίας.

Το Καθεστώς τότε έχει δυο δυνατότητες. Μια να ασκήσει βία επί της Κοινωνίας. Γίνεται Τυραννία. Δεύτερη, να γίνει χρήσιμο σε κάποιον ισχυρό διεθνή συσχετισμό και να στηριχθεί σε έξωθεν επικουρία. Και γίνεται καθεστώς Κατοχής και Μειοδοσίας. Τελικά και οι δυο επιλογές είναι καταδικασμένες. Η βία (ας είναι και πνευματική ή ιδεολογική αρχικά, ή εκβιασμός ότι για να συμμετέχεις πρέπει να υπακούς) απελευθερώνει το συγκρατημένο αίσθημα αηδίας και καταφρόνησης για το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας. Και επειδή το Καθεστώς οδηγεί αναπόφευκτα τη χώρα σε εξευτελιστικές αποτυχίες, η αναγούλα της κοινωνίας γίνεται οργή. Και αλίμονο τότε στους Καθεστωτικούς.

Εξ άλλου, το στήριγμα από εξωτερικές δυνάμεις μπορεί μόνο να παρέχεται όσο η γενικότερη χρησιμότητα από τη διατήρηση του Καθεστώτος είναι μεγαλύτερη από τη ζημιά που προκαλεί η φαυλότητά του, τόσο ως προς την αποξένωση και αντίδραση της κοινωνίας εσωτερικά όσο και στους εξωτερικούς συσχετισμούς από τα γελοία λάθη του. Γρήγορα φθάνει η στιγμή, ιδίως σε περίοδο βαριάς κρίσης, που οι ενεργές ξένες Δυνάμεις εγκαταλείπουν το φαύλο Καθεστωτικό Σύστημα.

Αυτό έχει γίνει τώρα με τη δική μας Φαυλοκρατία. Ξένοι και εμείς έχουμε το ίδιο συμφέρον: την ανατροπή του Καθεστώτος που πνίγει τη χώρα. Οι υγιείς ξένες Δυνάμεις της Ελευθερίας έχουν καταλάβει ότι για την άθλια κατάντια της χώρας δεν φταίει ο λαός και η κοινωνία, όπως προφασίζεται έξω προσβάλλοντας μας το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας,

αλλά αυτή η ίδια η Ηγετική Αναξιοκρατία.

Οι υγιείς Ξένες Δυνάμεις και εμείς οι Δημιουργοί της κοινωνίας μας έχουμε το ίδιο πρόβλημα: πώς να κάνουμε την Επανάσταση ώστε να πετάξουμε από πάνω μας το άχρηστο και κακήθες βάρος του Καθεστώτος χωρίς υπερβάλλον κόστος για την κοινωνία και τη χώρα.

Η λύση υπάρχει και την έχω αναλύσει.

Και ακροτελεύτια απευθύνω μια προειδοποίηση για τους ισχυρούς και αδύναμους φίλους μας έξω. Να προσέξετε ιδιαίτερα ώστε οι πολιτικές σας να μη βοηθήνε το Καθεστώς, αλλά μόνο την χώρα και την κοινωνία. Και να ξέρετε ότι θα δεχθούμε έλλογο σωτήριο πόνο μόνο αν με αυτόν θα ξεφορτωθούμε το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας για να κάνουμε την Ολική μας Νέα Αρχή. Το Καθεστώς θα μανουβράρει τα πράγματα ώστε να στρέψει την οργή της Κοινωνίας εναντίον σας. Εμείς οι Δημιουργοί θα αντισταθούμε και θα ανατρέψουμε αυτή την προοπτική, υπό τον όρο ότι δεν θα βοηθήσετε το Καθεστώς να επιβιώσει. Ειδάλλως θα έχετε να κάνετε με εμάς. Αυτό είναι το κριτήριό μας για τις φίλες, υγιείς χώρες. Να ξεχωρίσουν το Ελληνικό Καθεστώς από την Ελλάδα. Γιατί το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας εδώ είναι όπως ήταν στην Αίγυπτο, την Τυνησία, τη Λιβύη, τη Συρία. Και το δείχνει.

Μειοδοτικό και τυραννικό στεκεται ενάντια στην κοινωνία προστατευόμενο από Ειδικές Δυνάμεις. Οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας έχουν διακηρύξει ότι δεν θα δεχθούν να χρησιμοποιηθούν στο εσωτερικό με οποιαδήποτε πρόφαση, ούτε για την τήρηση της τάξης, γιατί ο ρόλος τους δεν είναι να στηρίζουν έν Καθεστώς, αλλά να προασπίζονται την εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία που το Καθεστώς έχει ποδοπατήσει.

Και η ώρα του Καθεστώτος πέρασε. Μέσα στην χώρα και έξω, από την κοινωνία μας και από τις Δυνάμεις, από του Δημιουργούς και από τους επαίοντες, από τις αγορές και τις σοβαρές χώρες, θεωρείται και αντιμετωπίζεται για αυτό που σταλήθεια είναι – άχθος αρούρης και βδέλυγμα της οικουμένης. Τετέλεσται.

[Δημοσιεύθηκε στον "ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΚΗΡΥΚΑ" 10/9/2011]